

Antigona

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 16 | Nivo: Viša tehnička škola, Zrenjanin

Sadržaj

Uvod

O Sofoklu

Bio je svestrano i kvalitetno obrazovan, osobito u gimnastici i muzici. Sa 17 godina bio je na čelu zbora dječaka koji je prilikom proslave pobjede kod Salamine pjevao pobjedničku pjesmu.

Eshil, koji se borio u toj bitki, bio mu je uzor i učitelj kojeg će ubrzo mladi Sofoklo nadmašiti.

Sa 28 godina prvi put je pobijedio na dramskom natjecanju, na kojem je sudjelovao i Eshil te je tako, već kao mlad pisac, postao slavan. Nakon toga pobijedio je na dionizijskim svečanostima još 23 puta, što osim njega više nije uspio nitko (Eshil 13, a Euripid pet puta).

Atenjani su ga toliko obožavali da je nakon smrti 405. pr. Kr. proglašen herojem, a on je njima tu ljubav i uzvratio tako što je odbio sve pozive bogatih tirana kao i raskoš koju su mu nudili. Govorio je: 'Tko tiranu ide, njegov je rob, ako i kao slobodan pođe.'

U tragediju je unio nekoliko značajnih novina: povećao je broj glavnih glumaca s dva na tri, što je potom prihvatio i njegov učitelj Eshil, zatim je povisio broj članova zbora sa 12 na 15, uveo je oslikavanje pozornice (scenografiju) te naposljetku pojačao ulogu glumaca, a smanjio ulogu zbora.

Sve je to, uz dodatak njegovih neobičnih zapleta, bilo toliko privlačno za publiku da su se s njegovim predstavama mogle usporediti jedino olimpijske igre.

Sofoklo je napisao 130 drama, ali je sačuvano samo sedam tragedija: 'Ajant', 'Elektra', 'Kralj Edip', 'Antigona', 'Edip na Kolonu', 'Trahinjank'e i 'Filoktet'.

NASTANAK I RAZVOJ GRČKE TRAGEDIJE

Tragedija, koja se oduvijek smatrala najvišim oblikom dramske književnosti, nastala je i ostvarila svoj najviši domet u antičkoj Grčkoj, u V vijeku prije Nove ere, »zlatnom vijeku« grčke kulture. Tako moćna, tako univerzalna i istovremeno saobrazna pravilima koja je kao vrstu određuju, nije se ponovila ni kod Rimljana, koji su čeznuli za njenom obnovom, ni kod francuskih klasicista, koji su je proglasili za zakon, pa čak ni kod Šekspira, najvećeg dramskog pisca svih vremena.¹

Grčka tragedija nastala je iz grčkog mita, zadržala je ne samo njegovu tematiku i građu nego i njegov duh, univerzalnost, njegovu duboku usađenost u život grčkog čovjeka. Taj mitski način u mišljenju našao je svoje mjesto u Helenskoj tragediji, čiji su najznačajniji predstavnici bili: Eshil, Sofoklo i Euripid. Prije njih poznati grčki tragičari bili su Tespid, Heril, Frinih, Polifrasmon...²

Nastanak tragedije pripisuje se pjesniku Tespisu³ ili Tespidu, a njeni najvrednosniji rezultati ostvareni su u djelima Eshila, Sofokla i Euripida.

Sofokle⁴ nije samo Eshilov nastavljatelj, nego je u nekim elementima usavršio grčku tragediju. Sofoklo u tragediju uvodi i trećeg glumca, donekle umanjuje ulogu hora, hor povećava sa dvanaest na petnaest članova, te naglašava dramsku radnju i dijaloge.⁵

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com